

Манастир Бешка прославио славу

Његово високопреосвештенство Архиепископ цетињски Митрополит црногорско – приморски господин Јоаникије служио је данас свету Литургију у Манастиру Бешка, поводом манастирске славе. Митрополиту су саслуживали Његово високопреосвештенство Архиепископ и Митрополит рашко – призренски господин Теодосије и Његово преосвештенство Епископ евдокијатски господин Амвросије из Цариградске патријаршије и бројно свештенство.

По прочитаном Јеванђељу, бесједио је Митрополит Теодосије.

Он је подсетио да је архангел Гаврил "онај посленик Божији који јавља нама људима добре вести и планове Божије", од јављања првосвештенику Захарију, откривању Мојсију чудесног стварања свијета, до јављања Пресветој Дјеви Марији.

– Зато је благовесник Гаврил, оно што је најчистије на Небу, дошао у дом Јосифов и јавио се Дјеви Марији, која је оно што је најчистије на земљи. Да јој

благовести речима: „Радуј се благодатна, Господ је с тобом“ и да јој објави да ће она зачети и родити сина, Спаситеља који ће се звати Емануил, по речима пророка Исаије. Знала је Пресвета Богородица да ће девојка зачети и родити сина, онако како је древни пророк прорицао, али се Она обећала Господу да ће цео живот провести у девствености служећи Њему: молитвом, постом и целим својим животом. И Она, онако чедна као дете, пита архангела Гаврила: „Како ће то бити, кад ја не знам за мужа?“ Није она посумњала онако како је првосвештеник Захарија посумњао у храму, кад му је архангел Гаврил такође, крај жртвеника рекао да ће му се родити син и када је он због тога онемео. Она, будући чедна и веровавши потпуно речима архангела, она је невино, као дете питала како ће то бити. У радости спремна да послужи предвечној и пресветој Тајни Божијој речима: „Ево слушкиње Божије, нека ми буде по речи твојој“.

Скренуо је пажњу на послушност, смирење и љубав Пресвете Дјеве Марије.

-Она је друга Ева која је својом послушношћу и спремношћу да изврши вољу Божију искупила праматер Еву. Ону која је преступила заповест Божију и послушала савет ђавола, и због које је људски род патио у греху и у смрти. Тако овде Пресвета Богородица прима благу вест потпуно спремна да изврши вољу Божију. Да Она буде храм Божији. Много лепши, светлији и украшенији од оног Соломоновог храма у коме је обитавала слава Божија, јер се у Њеној утроби као у храму сместио Бог, Син Божији оваплоћени.”

Он је рекао да се Оваплоћење Сина Божијега у утроби Пресвете Богородице догађа вољом Бога Оца, ”који је превечно родио Свога Сина, а наитијем Духа Светога” и да је то ”велика тајна Божија која се одиграва и велика љубав Божија, која се показује нама недостојнима, палим људима”.

– Господ није допустио да останемо у греху, у аду, подложни смрти. Он шаље Сина свога Јединороднога, онако како је некад праотац Аврам био спреман да жртвује свога сина јединца Исака, из љубави према Богу, верујући Богу, Његовој речи. Тако исто и Отац небески жртвује свога Сина, шаље ради нашег спасења из превелике љубави, да Он буде жртвован за све нас и Његова пречиста крв, крв Јагњета Божијег да нас искупи од прародитељског греха и да нас избави од смрти.

Архиепископ и Митрополит рашко-призренски Теодосије је своје јеванђелско слово закључио ријечима да празник Благовијести свједочи радост поновног отварања Раја за нас пале људе упрљане гријехом и да имамо прилику да служимо Богу и будемо подобни Њему.

-Ако чинимо добро, ако имамо милости у себи, ако чинимо реч Божију, заповест Божију вршимо. Ако се молимо Богу, постимо, имамо смирење, покајање и ако живимо врлински, овдје на земљи имамо заједницу са Богом и свима светима у Цркви Божијој, а онда и на небу нас чека то исто, али много, много лепше, много боље. Господ каже да ни око није видело ни ухо није чуло што је Господ припремио онима који му служе и који га љубе. А они који окрећу главу од Божије светлости и који хоће нешто друго, пролазно, земаљско, привремено, који су себични, самољубиви, који не маре за реч Божију и они ће стати пред лице Божије, али Господ погледавши их неће видети свој лик на њима и окренуће своју главу онако како ми сад okreћемо главу од Господа и од речи Његове. Такви ће чути оне страшне, ужасне речи: „Идите од мене, проклети, не познајем вас.

По заамвоној молитви благосиљани су славски приноси, а онда се сабранима на Светој служби Божијој обратио Високопреосвећени Митрополит црногорско-приморски господин Јоаникије.

Он је у својој бесједи нагласио да човјек ако искрено служи Господу, има ту способност да смјести Бога Живога у срце, мисли и дјела своја.

-Наша света вјера има небеско поријекло, али благодарећи Оваплоћењу Христовоме, она је толико нама блиска да је по свему остала људска, односно све оно што је Божанско, Бог је преко Сина свога, а можемо рећи на неки начин и преко Пресвете Богородице саопштио и даровао нама, тако да смо се обогатили небеским богатством, небеском љепотом. Како је свима нама пријатно гледати ово плаветнило данашње, оно наравно само указује на љепоту духовнога Неба и Царства Божијега, које је испуњено Божанским милинама, Божанском мудрошћу, Божанском љепотом и правдом и истином и љубављу, и ми све то имамо у овим светим службама које вршимо, нарочито за празнике као што је данашњи празник Пресвете Дјеве Богородице, постајемо причасници Царства небескога кроз Свете Тајне Христове. Постајемо причасници Божије истине, правде, љубави, милости и доброте и то постаје садржај – то што је божанско, небеско постаје садржај нашега живота. Човјек има ту пријемчивост да прими духовно богатство и да се стално обогаћује и да се стално просвећује и да се сједињује са Богом. Има

способност ако чистог срца служи Господу да смјести Бога живог у срце своје, у мисли своје, у дјела своја.

Митрополит је изразио радост поводом данашњег литургијског сабрања у Манастиру Бешкој, старом освећеном мјесту и древном светилишту, које је, како је казао: "некада блистало у својој првобитној слави, а касније дуго и дуго било на распећу и под великим понижењем" да би, како је рекао: "Божија сила и Божија љубав, као и труд нашег блаженопочившег Митрополита Амфилохија и Мати Фотине игуманије и сестара ове свете обитељи, и многих добротвора, честитих хришћана из наше околине и из далеких мјеста који су притекли у помоћ овој светињи приликом њезине обнове, те је опет заблистала и пропојала".

-И ево данас овдје, не знам кад је то било последњи пут, нас тројица архијереја и свештенство и монаштво и вјерни народ. Дивни и величанствени сабор, баш онакав како одговара овом данашњем празнику.

У наставку је Владика заблагодарио Митрополиту Теодосију.

-Веома много благодаримо Митрополиту Теодосију. Нека му да Бог снаге да носи свој крст. Сви се молимо и за њега и за његово монаштво, свештенство, светиње, и за вјерујући народ на Косову и Метохији. Народ који је стално на крсту, распећу Христовом, али је зато и најближи Христовоме Васкрсењу. То наш народ овдје из ових крајева добро зна и редовно иде на Косово и Метохију и посјећује наше светиње. Сви желе да се моле у Високим Дечанима, Грачаници и Пећкој Патријаршији, манастиру Девичу и другим косовско-метохијским светињама. Сви се духовно обогаћујемо и јачамо вјером, оном вјером коју исповједа сада наш распети народ на Косову и Метохији. Иако су на распећу, увијек носе радост Васкрсења.

Митрополит је упутио и ријечи благодарности Епископу евдокијатском господину Амвросију из Цариградске патријаршије.

-Он из те распете Цркве, Мајке Цркве, доноси нам љубав, благочестивог и толико нам драгог грчког народа. Ова светиња сведочи о начим старим везама и са Јерусалимом и са браћом Грцима. Драго нам је што се то наставило и у наше вријеме. Посебно нам је драго што нам долази драги Епископ Амвросије са толиком љубављу из далека. Он служи у Малој Азији, у данашњој Турској. Можемо мислити како је тамо вјерујућем народу, посебно свештеницима и епископима, али они са смирењем вјерковима носе тај свој крст и свједоче свету вјеру православну, и свима нама у том погледу заиста

могу бити изузетан примјер.

Потом је Епископ Амвросије заблагодарио митрополитима, рекавши да му је посебно драго на овој првој заједничкој служби са митрополитима Јоаникијем и Теодосијем, којег је данас први пут и видио. Он је посвједочио да зна за наше распето Косово и Метохију, и за страдање нашег народа, те колико су велике наше светиње тамо. Епископ Амвросије је казао да се сви моле за нас и да нас молитвено подржавају. Владика Амвросије је захвалио Господу што је на Благовијести саслуживао у Бешкој и изразио је молитвену наду да наш народ никада неће оставити Пресвета Богородица.

Манастир Бешка датира из 14. вијека. Црква Светог Георгија је задужбина Ђурађа II Страцимировића – Балшића. Храм Благовијести Пресвете Богородице са два параклиса посвећених Светом Григорију Палами и Преподобној Марији Египћанки, подигла је 1439–1440. године, Ђурађева жена Јелена, рођена Хребљановић, кћерка „светопочившег кнеза Лазара” како пише изнад врата задужбине на ктиторском натпису из 1438. године.

Манастир је имао значајну улогу у духовном животу Зете, будући да се у њему одвијала интезивна преписивачка дјелатност. У манастирском скрипторијуму настао је 1439/40. године чувени Шестоднев старца Никона Јерусалимца. За манастир Бешку је Никон Јерусалимац 1441/42. године, духовник Јеленин, написао у преписци са њом велику књигу духовног руковођења која даје и типик за живљење, па и неопходна свјетовна знања, познату под називом Горички зборник. Како она свједочи, на свим острвима Скадарског језера се живјело по строгом скитском начину живота.

У манастиру се служи од 1997. године, а обимнија бнова манастира је започета почетком 2002. године.

Игуманија ове свете обитељи је мати Фотина, која се благословом блаженопочившег Митрополита Амфилохија о овој светињи као настојатељица брине од Видовдана 2004. Године. Звањем игуманије одликована је 2007. године, такође од стране блаженопочившег Митрополита Амфилохија.

Сестринство манастира се бави иконописањем, справљањем љековитих мелема и напитака, израдом рукодеља и повртарством.

Лана Остојић/ О. Б.

mitropolija.com